

Ülevaade Euroopa Liidu eelarvest

Millele raha kulutatakse?

Kust ELi raha tuleb?

Kuidas eelarve üle otsustatakse?

Kuidas raha kulutatakse ja kuidas seda kontrollitakse?

Kuidas antakse aru raha kasutamisest?

EUROOPA KOMISJON

Millele raha kulutatakse?

Liikmesriigid annavad igal aastal väikese osa oma varadest – umbes 1%, mis vastab ligikaudu 235 eurole ühe inimese kohta – ELi eelarvesse. Seda kasutatakse meie kõigi igapäevaelu parandamiseks. Üliõpilaste jaoks võib see tähendada õppimisvõimalust välismaal, väikeettevõtjate jaoks kergemat pääsu suurele turule ja õiglast ärikeskkonda, teadlaste jaoks võimalust rakendada oma ideid ning töötajate jaoks uusi koolitusvõimalusi.

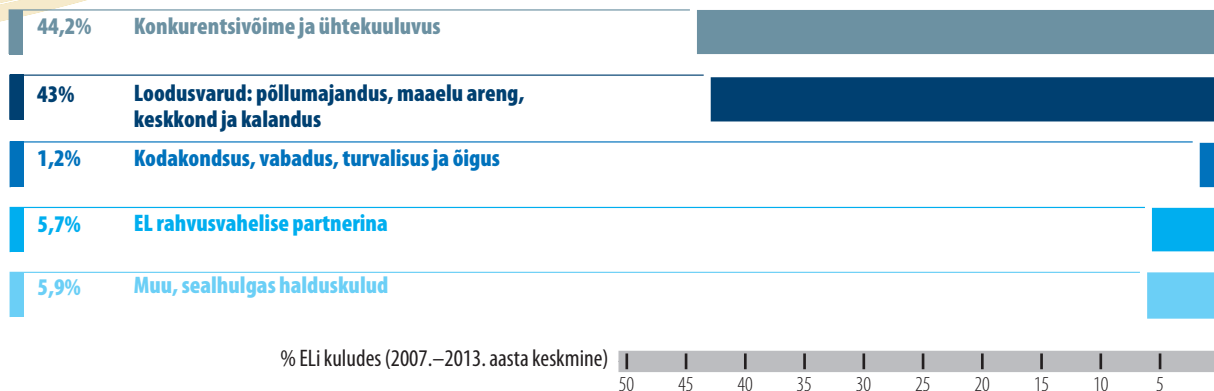
Kõigile meist on mingil moel kasu ELi eelarvest rahastatud meetmetest – olgu selle väljenduseks puhtad rannad, ohutud toiduained, paremad teed või põhiõiguste kaitse.

ELi eelarvest toetatavad meetmed ja projektid peegeldavad tema liikmesriikide prioriteete. Prioriteetid on

omakorda rühmitatud kululiikideks (ehk „rubriikideks”) ja kolmekümne üheks poliitikavaldkonnaks.

ELi eelarvest rahastatakse selliste poliitikavaldkondade meetmeid ja projekte, milles liikmesriigid on otsustanud tegutseda ühiselt. Seda tehakse praktilistel kaalutlustel, kuna mõnes valdkonnas on ühiste jõududega võimalik saavutada paremaid tulemusi ja vähendada kulusid.

Samal ajal on muid valdkondi, kus liikmesriigid ei tegutse liidu tasandil ühiselt. Näiteks sotsiaalkindlustust, pensioneid, tervishoidu ja haridussüsteemi rahastab riik või piirkondlikud või kohalikud omavalitsused. **Lähimuspõhimõte** ehk **subsidiarsuse põhimõte** tagab selle, et liit ei sekku nende meetmete rahastamisse, mida on kõige parem hallata riigi või piirkondliku või kohaliku omavalitsuse tasandil.

Majanduskasv ja töökohad

ELi liikmesriigid on otsustanud suunata järgmise seitsme aasta jooksul olulise osa oma ühistest pingutustest ja liidu eelarvest **majanduskasvu** suurendamisele ja uute **töökohtade loomisele**. Jätkusuutlikust kasvust on saanud üks liidu põhilisi prioriteete. ELi majandus peab muutuma konkurentsivõimelisemaks ning vaesemaid piirkondi tuleb aidata, et teistele järele jõuda.

Konkurentsivõimelisem majandus nõuab rohkem investeringuid teadusesse ja haridusse, transpordi- ja energiavõrkude laiendamist ning paremaid töötingimusi. Seda on vaja näiteks selleks, et laboris sündinud ideed jõuaks väikeettevõtjani ja sealt edasi kogu ELi turule, ilma et seejuures unustataks tarbijate õiguste kaitset. Ideede rahastamine aitab seega anda tööd teadlastele, ettevõtjatele ja turustajatele ning kaitseb samal ajal tarbijat.

Pikaajalise kasvu saavutamine sõltub samuti ELi kasvupotentsiaali ärakasutamisest ja selle suurendamisest. Selle **ühtekuuluvusele** suunatud prioriteedi eesmärk on aidata eriti ebasoodsas olukorras olevatel piirkondadel teha ümberkorraldusi oma majanduses, et tulla toime ülemaailmse konkurentsiga. Uuendustegevus ja teadmispõhine majandus loovad nendes piirkondades majanduskasvuks enneolematud võimalused.

Ühtekuuluvuse tagamiseks keskendub liit **infrastruktuuride** arendamisele ja nimetatud piirkondade abistamisele **tööjõu**

Liidu loodusvarad

Tänu liikmesriikide geograafilisele ulatusele ja mitmekesisele kliimale kasvab ELis suur valik tarbijale taskukohaseid põllumajandustooteid. Liidu töö selles valdkonnas keskendub kahele põhieesmärgile. Esiteks peab tootmine vastama tarbija vaja-

koolitamisel ja uusimate tootmistehnoloogiate ülevõtmisel. ELi eelarvest toetatakse ka piirkondade ja liikmesriikide vahelist **koostööd** majandus- ja sotsiaalküsimustes. ELi meetmed hõlmavad sageli kogemuste ja oskusteabe vahetust, millest on iseäranis kasu vähem jõukatel piirkondadel.

2007.–2013. aastal kulutatakse **44 senti** igast eurost ELi eelarves konkurentsivõime ja ühtekuuluvuse toetamisele.

dustele ja põllumajandussaadused **rangetele ohutus- ja kvaliteedinõuetele**. Teiseks peavad põllumajandustootjad suutma tootmist vastavalt nõudlusele planeerida ja kohandada ning hoidma seejuures keskkonda.

Lisaks peab liidu loodusvarade edukas majandamine ja kaitse otseselt hõlmama meetmeid **keskkonna** kaitseks,

maapiirkondade majanduse ümberkorraldamiseks ja mitmekesistamiseks ning **säästliku kalapüügi** edendamiseks. Loomade nakkushaigused, naftareostus ja õhusaaste ei tunne teatavasti riigipiire. Selliste ohtude vastu

tuleb võidelda ulatuslike meetmetega, mitmel rindel ja piiriüleselt. 2007.–2013. aastal kulutatakse **43 senti** igast eurost ELi eelarves loodusvaradele.

Põhivabadused, turvalisus ja õigus

Terrorismi, organiseeritud kuritegevuse ja ebaseadusliku sisserände vastane võitlus on samuti palju tulemuslikum, kui ELi liikmesriigid vahetavad omavahel teavet ja tegutsevad üheskoos. EL püüab selle poole, et paraneks liitu sisenevate rändevoogude haldamine,

tekiks ulatuslik koostöö kriminaal- ja kohtuasjades ning sünniks turvaline ühiskond, mis rajaneb õigusriigi põhimõtetel. Sel eesmärgil kasutatakse umbes **üks sent** igast eurost ELi eelarves.

Eurooplaseks olemine: arutelu, dialoog ja kultuur

ELis elab üle 495 miljoni inimese, kes räägivad paljusid keeli ja on erineva kultuuritaustaga. See kultuuriline mitmekesisus, mis tugineb ühistele väärtustele, kuju-

tab endast Euroopa Liidu kõige suuremat vara. ELi eelarve kaitseb ja toetab **kultuuripärandit** ja selle rikkust, ergutades samal ajal kodanikke **aktiivselt osalema**

Tänu 1987. aastal loodud Erasmus programmile on 1,2 miljonil Euroopa üliõpilasel olnud võimalus omandada osa oma kõrgharidusest teises ELi liikmesriigis.

ELi humanitaarabiosakond rahastab Alžeeria maavärina tagajärjel kannatanud laste tugikeskust.

ühiskondlikus arutelus. Eelarvest kaitstakse ka **rahva tervist ja tarbijate huve**. Sellised meetmed kuuluvad „kodakondsuse” rubriiki ja neile kulutatakse umbes **üks sent** igast eurost.

EL rahvusvahelise partnerina

ELi vahendeid ei kasutata üksnes liidu piires. Paljud riigid saavad loodusõnnetuse korral ELi eelarvest kiireloomulist **hädaabi**. Teistele antakse **pikaajalist abi** jõukuse, stabiilsuse ja julgeoleku toetamiseks. Umbes

Halduskulud

Umbes **kuus senti** igast eurost kulub Euroopa Liidu halduskuludeks. Selle hulka kuuluvad kulutused kõigi ELi institutsioonide, sealhulgas Euroopa Parlamendi,

Lisaks ELi pikaajalisele abile toetatakse 77 Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riiki (ELi eelarve välisest) **Euroopa Arengufondist**, et viia ellu reforme nende haridus-, tervishoiu- ja transpordisüsteemis ning tugevdada nende institutsioone. See **täiendav abi** moodustab 2008.–2013. aastal umbes kolm protsenti ELi aastastest kuludest.

kuus senti igast eurost on mõeldud koostööks liiduga ühinemiseks valmistuvate riikide ja muude naaberriikidega ning samuti vaesematele piirkondadele ja riikidele kogu maailmas.

Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni, Euroopa Kohtu ja Euroopa Kontrollikoja personalile ja hoonele.

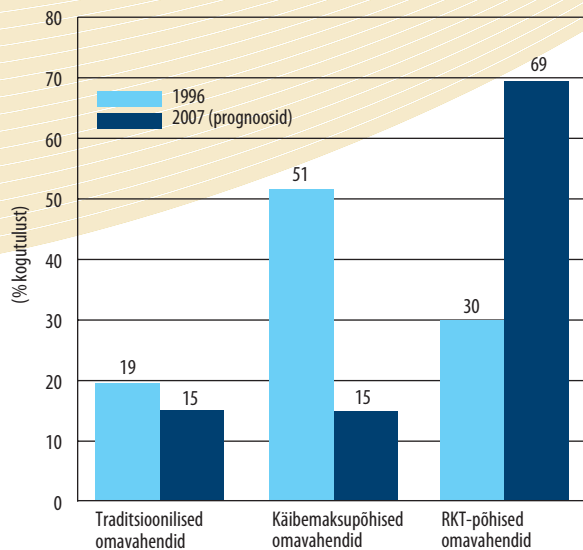
Kust ELi raha tuleb?

Kulude katmiseks on Euroopa Liidul nn omavahendid, mis kuuluvad õiguslikult talle. Liikmesriigid koguvad neid vahendeid liidu nimel ja kannavad need üle tema eelarvesse.

Omavahendeid on kolme liiki (alljärgnevad arvud pärinevad 2007. aasta prognoosidest):

- **traditsioonilised omavahendid** – need koosnevad põhiliselt välisriikidest imporditavatel toodetel

Kust ELi raha tuleb?

ELi eelarve omavahendid

tasutavatest maksudest. Traditsioonilised omavahendid toovad sisse ligikaudu 15% kogutulust;

- **käibemaksul põhinevad omavahendid** – ühtne protsendimäär, mida kohaldatakse iga liikmesriigi ühtlustatud käibemaksutulu suhtes. Käibemaksu omavahendid moodustavad 15% kogutulust;
- **rahvamajanduse kogutulul põhinevad omavahendid** – ühtne protsendimäär (0,73%), mida kohaldatakse iga liikmesriigi rahvamajanduse kogutulu suhtes. Kuigi tegu on tasakaalustamisvahendiga, kujutab see endast tänapäeval suurimat tuluallikat, moodustades umbes 69% kogutulust.

Eelarvesse laekub ka muid tulusid, näiteks maksudena ELi institutsioonide töötajate palkadelt, kolmandate riikide osamaksuna teatavates ELi programmides osalemise eest ning konkurentsieeskirju või muid õigusakte rikkunud ettevõtetele määratud trahvidena. Need mitmesugused tulud küündivad umbes 1%ni eelarvest.

ELi prognoositav kogutulu 2007. aastal ulatub 115,5 miljardi euroni, kuid erinevate poliitikavaldkondade raames eraldatavad summad kokku on sellest veidi suuremad. Erinevus tuleneb peamiselt ELi eelarvetavade, mille kohaselt Euroopa Komisjon eraldab, st külmutab pangakontol, kogu mitmeaastase projekti jaoks vajaliku summa esimesel projektiaastal. Tegelikud maksed tehakse mitmes jaos projektiperioodi jooksul.

Eelarvesse laekuvad tulud on enam-vähem võrdelised liikmesriigi jõukusega. Ühendkuningriigile, Madalmaadele, Saksamaale, Austriale ja Rootsile on osamaksu arvutamisel siiski tehtud teatavaid soodustusi.

Eelarvevahendite eraldamisel liikmesriikidele lähtutakse seevastu liidu tasandil kindlaks määratud prioriteetidest. Vaesematele liikmesriikidele antakse rikkamatega võrreldes rohkem ja enamik riike saab eelarvest rohkem tagasi, kui sinna ise maksab.

KAS TE TEADSITE, ET...

ELi eelarve tulud ja kulud on piiratud:

- *põhilepingutega*, sest liidu eelarve ei tohi olla puudujäägis, mis tähendab seda, et kõik kulud peavad olema kaetud tuludega,
- *kulupiirangutega*, mis lepatakse kokku liikmesriikide valitsuste ja parlamentide vahel ja mida nimetatakse „**omavahendite ülemmääraks**”. Praegu on ELi eelarvest tehtavate maksete piirmääraks kehtestatud 1,24% liidu rahvamajanduse kogutulust. See vastab ligikaudu 293 eurole ühe ELi kodaniku kohta,
- *finantsraamistikuga*, milles lepivad kokku Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon ning mis reguleerib teatava ajavahemiku jooksul kululiikide kaupa ELi eelarve arengut.

Kuidas eelarve üle otsustatakse?

Komisjoni, parlamendi ja nõukogu roll ja volitused on eelarve üle otsustamisel erinevad.

Esiteks sõlmivad need kolm institutsiooni omavahel kokkuleppe, mis tagab eelarvedistsipliini, võimaldab teha pikaajalisi kavasad ja lihtsustab igal aastal eelarve menetlemise raames tehtavat koostööd. See „institutsioonidevaheline kokkulepe” sisaldab **mitmeaastast finantsraamistikku**, kus on kehtestatud iga rubriigi maksimaalne suurus (ehk „ülempiir”). Iga aasta eelarves tuleb nendest ülempiiridest kinni pidada.

Viimasel ajal on finantsperspektiivi pikkuseks seitse aastat: 2000–2006 ja 2007–2013.

LÜHIKOKKUVÕTE

ELi eelarve üle tehtavad otsused on igas etapis demokraatlikud

Kõigepealt peab eelarve saama igal aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu heakskiidu, kuid peaaegu iga meetme elluviimiseks on vaja ka ühenduse õigusakti. Selleks tuleb võtta vastu **õiguslik alus**, mille kohta teeb ettepaneku komisjon ja mille kiidab heaks seadusandja, kelleks on kas nõukogu üksi või sageli koos parlamendiga.

ELi põhilepingute kohaselt vältab eelarvemenetlus 1. septembrist 31. detsembrini. Tegelikult algab see aga palju varem. Näiteks 2007. aasta eelarve ettevalmistused algasid juba enne 2005. aasta lõppu.

Eelarve kulusid on kahte liiki: **kohustuslikud** ja **mittekohustuslikud kulud**. Kohustuslike kulude hulka kuuluvad kulud, mis tulenevad rahvusvahelistest kokkulepetest ja ELi põhilepingutest. Kõik muud kulud liigitatakse mittekohustuslikeks.

Nõukogule jääb viimane sõna kohustuslike kulude puhul, Euroopa Parlamendile aga mittekohustuslike kulude puhul. Selle eristuse tähtsus on järjestikuste institutsioonidevaheliste kokkulepete tulemusena vähenenud, kuna nõukogu ja parlament teevad igas etapis omavahel tihedalt koostööd.

Volinik Dalia Grybauskaitė arutab Euroopa Parlamendis eelarveküsimusi.

Komisjoni esialgne eelarveprojekt

Kõik ELi institutsioonid ja asutused koostavad sisenemise kohaselt esialgse eelarveprojekti jaoks oma prognoosi.

Seejärel võtab komisjon need prognoosid kokku ja koostab **esialgse eelarveprojekti**, milles võetakse arvesse järgneva eelarveaasta juhiseid ja prioriteete.

Aprillis või mai alguses, enne juulis toimuvat eelarvenõukogu esitab komisjon esialgse eelarveprojekti nõukogule. Nõukogu ja parlament peavad lähtuma oma töös komisjoni ettepanekust.

Eelarve esimene lugemine nõukogus

Pärast kooskõlastuskoosolekut parlamendiga võtab nõukogu **eelarveprojekti** vastu, tehes selles vajaduse korral muudatusi, ja saadab selle septembris edasi parlamendile.

Majandus- ja rahandusministrite nõukogu.

Esimene lugemine parlamendis

Oktoobris võib parlament esimesel lugemisel otsustada nõukogu projekti muuta. Enne seda arutab ta probleeme tekitavaid küsimusi **kolmepoolsetel** kohtumistel nõukogu eesistujariigi ja komisjoniga. Seejärel saadetakse parlamenti esimesel lugemisel tehtud ettepanekud tagasi nõukogule.

Teine lugemine nõukogus

Enne novembris toimuvat teist lugemist korraldab nõukogu parlamendiga täiendava kooskõlastuskoosoleku ja püüab jõuda kogu eelarve suhtes kokkuleppele. Seejärel võtab ta eelarveprojekti teisel lugemisel vastu.

Parlament võtab eelarve vastu või lükkab selle tagasi (teine lugemine)

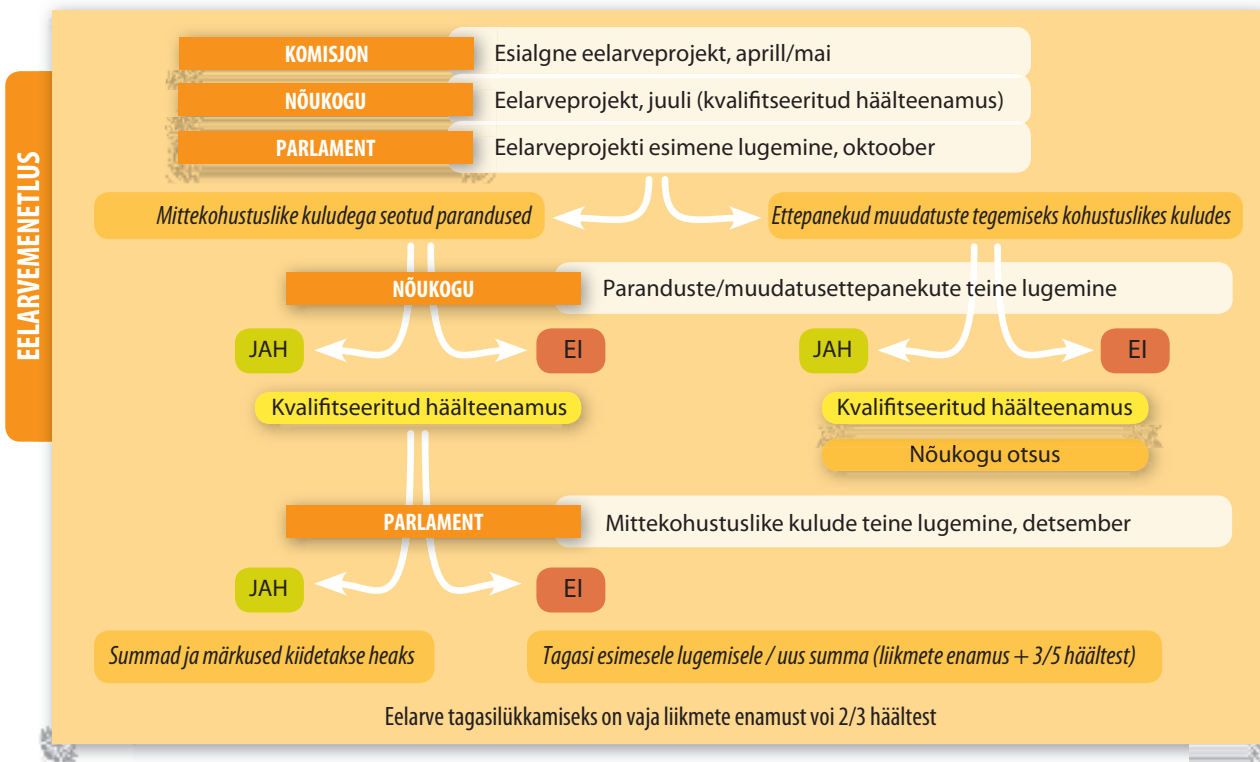
Parlament võib nõukogu viimast teksti muuta, enne kui ta otsustab detsembris lõpliku eelarve üle.

Heakskiidu korral kirjutab parlamendi president eelarvele alla, andes sellele õigusliku jõu. Kuid parlament võib eelarve ka tagasi lükata.

Esialgse eelarveprojekti **kirjalike muutmissetpanekute** (mis esitatakse uute andmete teatavakssaamisel enne eelarve vastuvõtmist) ja **paranduseelarvete** (mis esitatakse vältimatute, erandlike ja ettenägematute asjaolude puhul pärast eelarve vastuvõtmist) vastuvõtmise puhul kehtib sama kord.

Hans-Gert Pötering, Euroopa Parlamendi president 2007.–2009. aastal.

Kuidas raha kulutatakse ja kuidas seda kontrollitakse?

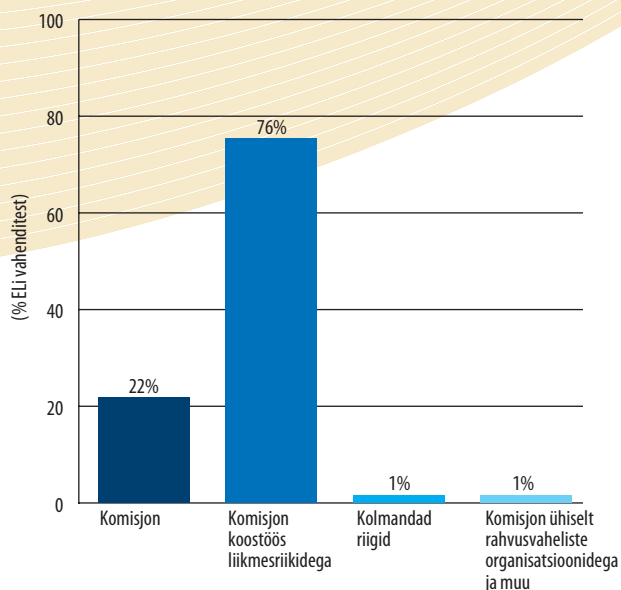
Vastutus eelarve haldamisel

Lõplik vastutus eelarve täitmise eest lasub Euroopa Komisjonil. Tegelikult hallatakse lõviosa ELi eelarvest (umbes 76%) **koostöös liikmesriikidega**. Selle korra kohaselt haldavad kulusid pigem liikmesriikide ametiasutused kui komisjon. Selleks, et oleks võimalik tagada, et kõnealuseid vahendeid hallatakse nõuetekohaselt ja kooskõlas kehtivate eeskirjadega, on kehtestatud terve rida järelevalvemeetmeid.

Juhtmõte

ELi eelarvet tuleb täita kooskõlas **usaldusväärse finantsjuhtimise** põhimõttega. See tähendab lihtsalt seda, et need, kes raha haldavad, peavad tegema kõik selleks, et kasutatud rahast tõuseks võimalikult palju tulu. Selleks tuleb rangelt järgida kõiki õigusakte ning hinnata korrapäraselt nende täitmist.

Kes haldab ELi vahendeid?

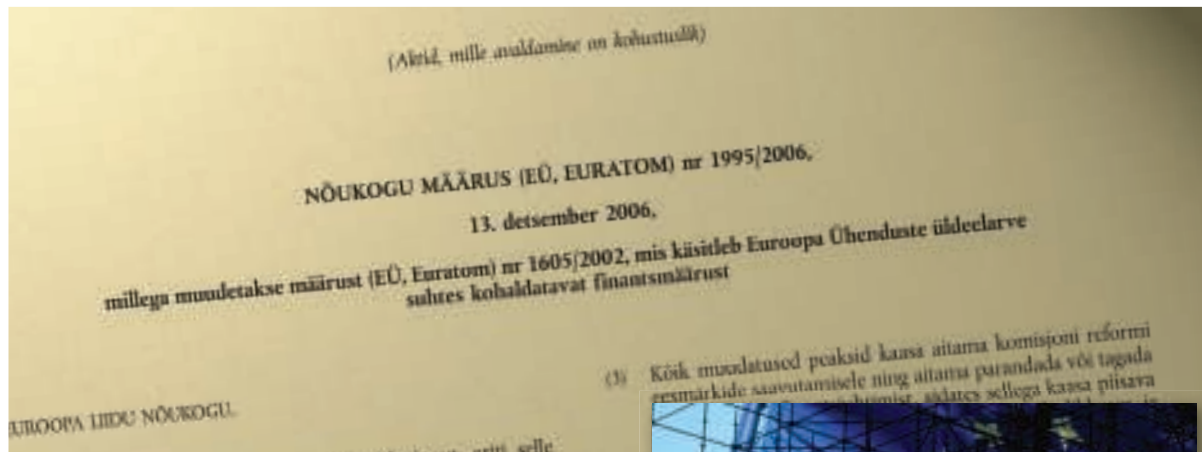

Komisjon peab tagasi nõudma summad, mis on vea, eeskirjade eiramise või tahtliku pettuse tõttu alusetult välja makstud. ELi finantshuvide kaitse eest vastutavad ka liikmesriigid. Selleks teevad nad koostööd komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti OLAFiga, kes viib läbi juurdlusi võimalike pettusejuhtumite üle ja aitab muuta ELi õigusaktid pettusi välistavaks.

Tegevuspõhine eelarvestamine

Selleks, et oleks selgem, millega EL tegeleb, kui palju sellele raha kulutatakse ja mitu inimest selle nimel töötab, on ELi eelarve jagatud kolmekümne üheks poliitikavaldkonnaks. Iga poliitikavaldkond on omakorda jagatud väiksemateks osadeks, et näidata, milliseid eri meetmeid selle raames rahastatakse ja kui palju neile kulub nii raha kui ka inimressusse (näiteks metsakaitsemeetmeid rahastatakse keskkonnapoliitika rubriigist). Sellist eelarve ülesehitust nimetatakse tegevuspõhiseks eelarvestamiseks.

Kulutusi reguleerivad eeskirjad

Praegu ELi vahendite kasutamist reguleerivad põhieeskirjad on esitatud **finantsmääruses**. Seda täiendavad **rakenduseeskirjad**, milles on üksikasjalikult selgitatud, kuidas finantsmäärust tuleb kohaldada.

Peale selle on iga programmi käivitamiseks – välja arvatud väga üksikutel erandjuhtudel – vaja heakskiitvat õigusakti ehk õiguslikku alust, mis annab loa vahendite eraldamiseks. Õiguslikus aluses on esitatud vastava meetme eesmärk ja maksumus ning sageli kehtestatud ka mitmeaastased kulupiirangud.

Eelarve haldamine, audit ja sisekontroll

Komisjoni poolt haldavad ELi programme ja meetmeid eri valdkondadega tegelevate osakondade (ehk „peadirektoraatide”) töötajad, kes peavad vajaduse korral sidet oma ametivendadega liikmesriikides.

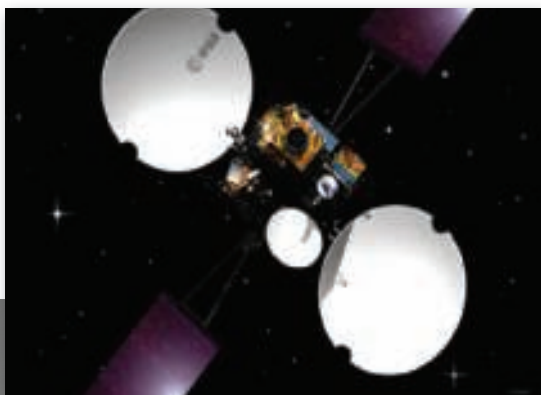
Iga komisjoni talitus nimetab ühe oma töötajatest (tavaliselt peadirektori) eelarvevahendite käsutajaks, kellele tuleb kanda täielikku ja lõplikku vastutust oma valitsus-

alas tehtud tehingute eest, kuid muidugi saab ka kõiki teisi ELi töötajaid nende tegude eest distsiplinaarselt ja rahaliselt karistada.

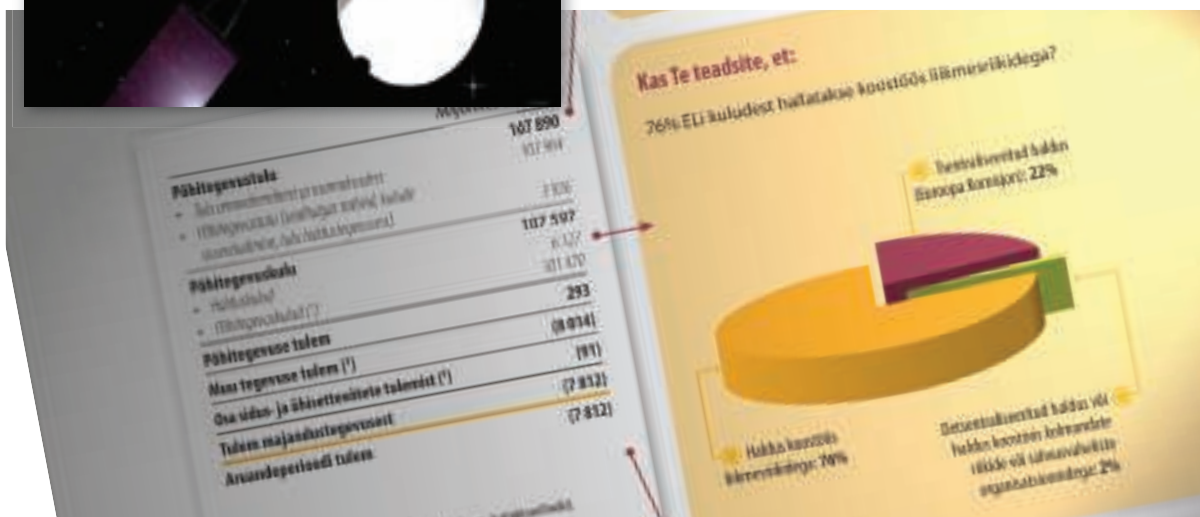
Sisekontrolli kindlustavad selged nõuded, juhtkonnapoolne eel- ja järelkontroll, riskianalüüsil põhineva sõltumatu siseauditi teostamine ning korrapäraste tegevusaruannete esitamine volinikele.

Alates 2002. aastast esitavad kõik komisjoni talitused komisjoni liikmetele iga-aastase tegevusaruande, et kirjeldada oma saavutusi kõnealusel aastal ja teha ettepanekuid võimalike puuduste kõrvaldamiseks. Seejärel saadetakse kokkuvõtlik aruanne parlamendile ja nõukogule. Nimetatud aruanne on muutunud üheks olulise-

matest dokumentidest, millele Euroopa Kontrollikoda tugineb iga-aastase kinnitava avalduse andmisel ELi vahendite kasutamise kohta.

EL jälgib oma põllumajandustoetuste kasutamist kaugeire abil (projekt MARS – Monitoring Agriculture through Remote Sensing).

Kuidas komisjon makseid sooritab?

Komisjonil on pangakontod liikmesriikide riigikassades, keskpankades ja kommertsbankades ning ta osaleb SWIFTi (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication) võrgus. Kõik maksekorraldused ja nendega seonduvad teated saadetakse elektroonilisel teel ja krüpteeritud kujul ning kodeeritud autentimisvõtmega.

Komisjon suhtleb üle 200 000 kolmanda isikuga, kelleks on peamiselt toetusesaajad, tootetarnijad ja teenuseosutajad. Et neid tehinguid hallata, kasutab ta iga kolmanda isiku puhul, olenemata sellest, kas tegu on eraisiku või äriühinguga, nn elektroonilist juriidilise isiku faili (*Legal Entity File – LEF*). Enne makse tegemist tuleb juriidilise isiku fail kinnitada ja valideerida.

Kuidas ja kellele antakse aru raha kasutamisest?

ELi raamatupidamisarvestuse ja aruandluse kaks tahku

ELi raamatupidamisarvestus koosneb kahest osast: a) **eelarve raamatupidamisarvestusest** (kus on üksikasjalikult kajastatud eelarve täitmine) ja b) **üldisest raamatupidamisarvestusest** (mida kasutatakse bilansi ja majandustulemuste aruande koostamiseks).

Eelarve raamatupidamisarvestus põhineb veidi muudetud kujul kassapõhisel raamatupidamisel, mis tähendab, et tehingud (tulude ja kulud) kirjendatakse siis, kui raha välja makstakse või saadakse.

Üldises raamatupidamisarvestuses (ehk pearaamatus) kasutatakse kõigi eelarveaasta jooksul saadud tulude ja kantud kulude kajastamiseks kahekordse kirjenda-

Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso ja kontrollikoja president Hubert Weber.

Juhtmõte

ELi raamatupidamisaruanne avaldatakse igal aastal ja selle välisauditi teostab kontrollikoda. Lõpliku hinnangu ehk „kinnituse“ annab eelarvele parlament, võttes seejuures arvesse nõukogu soovitusi.

mise meetodit. Üldise raamatupidamisarvestuse põhjal koostatakse majandustulemuste aruanne ning varade ja kohustuste bilanss, et kajastada igal aastal ELi finantsolukorda 31. detsembri seisuga.

Eelarve täitmist käsitlevad aruanded

Komisjon avaldab kord kuus oma veebilehel andmeid eelarve täitmise kohta. Need igakuised aruanded näitavad, kuidas raha tegelikult kulutatakse. Kirjeldatakse eelarve iga peatükki ja poliitikavaldkonda. Vastavatel talitustel on andmed ka iga nädala kohta. Iga-aastases hindamisaruandes antakse ülevaade aasta jooksul tehtud hindamiste tulemustest ja kavandatavatest järelemetmetest.

Komisjon avaldab ka Euroopa ühenduste **raamatupidamise aastaaruannet**, mis hõlmab eelarve täitmist käsitlevaid konsolideeritud aruandeid ja bilanssi. Raamatupidamise aastaaruande koostamisel järgitakse

avalikule sektorile mõeldud rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid (IPSAS) ja konsolideeritakse kõigi ELi institutsioonide ja asutuste, samuti enamike ametite aruanded.

Pärast seda, kui kontrollikoda on teinud esialgse raamatupidamisaruande eelauditi, kiidab komisjon heaks lõpliku raamatupidamisaruande ja saadab selle kinnitamise eest vastutavatele institutsioonidele, s.t Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Välisaudit

Lisaks korrapärasele siseauditile ja -kontrollile tehakse ELi raamatupidamise aastaaruande ja vahendite kasutamise kohta ka sõltumatu välisaudit, mida teostab **Euroopa Kontrollikoda**. Kontrollikoda koostab parlamendile ja nõukogule aastaaruande ning esitab koos sellega **kinnitava avalduse** vormis oma arvamuse järgneva kohta:

Euroopa Parlament kinnitab ELi eelarve.

1. jaanuaril 2005 astus komisjon otsustava sammu oma raamatupidamise moderniseerimiseks, minnes kassapõhiselt raamatupidamiselt üle **tekkepõhisele**. Tekkepõhine raamatupidamine annab ELi varadest ja kohustustest täieliku ülevaate, kuna ta kajastab tehinguid siis, kui need aset leiavad (mitte ainult raha laekumise või väljamaksmise ajal). Tänu sellele on poliitikutel, eelarvekontrolliasutustel, ELi vahendite haldajatel ja kodanikel nüüd võimalik kasutada täpsemaid finantsandmeid, mis on esmatähtis liidu vahendite tõhusaks haldamiseks ja kontrollimiseks.

- raamatupidamisarvestuse usaldusväärsus (s.t nõuetekohasus) ning
- selle aluseks olevate tehingute (s.t laekunud tulu ja tehtud maksete) seaduslikkus ja kooskõla eeskirjadega.

Komisjoni aruandekohustus Euroopa Parlamendi ees

Pärast kontrollikoja aastaaruande avaldamist ja lõpliku raamatupidamise aastaaruande esitamist saadab nõukogu parlamendile oma soovitused. Euroopa Parlament teeb nende põhjal otsuse komisjoni tegevuse kohta kõnealusel eelarveaastal. Kui ta on arvamusel, et komisjon on täitnud ELi eelarvet nõuetekohaselt, annab ta sellele oma **heakskiidu**.

Kinnitamise käigus soovib parlament sageli komisjonile vajalikke järelemeetmeid. Komisjon omalt poolt otsustab, kuidas neid soovitusi täita, ning teatab sellest parlamendile ja nõukogule.

Täiendav teave ELi eelarve ja rahastamisprogrammide kohta:

ELi eelarve:

<http://ec.europa.eu/budget/index.htm>

(inglise, prantsuse ja saksa keeles)

Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraat:

http://ec.europa.eu/dgs/budget/index_et.htm

Dalia Grybauskaitė, rahastamisprogrammide koostamise ja eelarve eest vastutav volinik:

http://ec.europa.eu/commission_barroso/grybauskaite/index_et.htm

Tagasiside käesoleva brošüüri kohta:

budget@ec.europa.eu

„Europe Direct“ on teenistus, mis aitab leida vastuseid vastuses Euroopa Liiduga seotud küsimustele.

Tasuta telefoninumber: (*)

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Teatavad mobiilsideoperaatorid ei võimalda helistada 00800 numbritele või on kõned tasulised.

Foto: Corbis, kaas ja lk 3, 9; Ingram publishing, lk 3; GettyImage, lk 7; European Communities, lk 4, 5, 8, 10, 12, 13, 14, 15; ESA / J. Huart, lk 9.

Internetist võib leida väga palju lisateavet Euroopa Liidu kohta.

Seda võib leida „Europa“ serverist aadressilt <http://europa.eu>.

Luxembourg: Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitus, 2007.

ISBN 92-79-03039-6

© Euroopa ühendused, 2007.

Allikale viitamisel on paljudamine lubatud.

Printed in Belgium

TRÜKITUD VALGELE KLOORIVABALE PAPERILE

ISBN 92-79-03039-6

9 789279 030390